

Sygn. akt V KO 17/19

POSTANOWIENIE

Dnia 21 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

w sprawie A. W.

oskarżonego o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 21 marca 2019 r.

wniosku Sądu Rejonowego w T. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. (sygn. akt II K [...]),

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do merytorycznego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w O.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w T. postanowieniem z dnia 20 lutego 2019 r., sygn. akt II K [...], wystąpił o przekazanie sprawy A. W., oskarżonego z art. 177 § 1 k.k., do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu podnosząc, że stan zdrowia podejrzanego nie pozwala na prowadzenie jego sprawy w sądzie właściwym miejscowo. Zdaniem wnioskującego Sądu, w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki przemawiające za przekazaniem sprawy w trybie art. 37 k.p.k. i dobro wymiaru sprawiedliwości uzasadnia przekazanie sprawy A. W. innemu sądowi równorzędnemu. Sąd ten podniósł, że przekazanie przedmiotowej sprawy do innego sądu równorzędnego jest uzasadnione, gdyż oskarżony podczas wypadku doznał obrażeń ciała w postaci złamania odcinka dalszego kości piszczelowej i strzałkowej prawej, które to obrażenia skutkowały wycięciem tkanek martwiczych i przeszczepem skóry, a następnie dalszymi schorzeniami. Z opinii z dnia 30 listopada 2018 r. biegłego powołanego przez Sąd Rejonowy w T.

wynika, że oskarżony A. W. znajduje się w złym stanie zdrowia. Nie jest on zdolny do odbycia podróży celem stawienia się w Sądzie Rejonowym w T. i wzięcia udziału w postępowaniu. Dlatego też, by możliwe było zapewnienie udziału oskarżonego w rozprawie konieczne jest przekazanie sprawy do sądu miejsca zamieszkania oskarżonego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w T. zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie przypomnieć należy, że korzystanie z właściwości delegacyjnej w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez właściwy sąd (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) w sytuacji, gdy zostanie wykazane przez sąd inicjujący to postępowanie, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia (*por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2012 r., III KO 102/12, LEX nr 1231575*). Sąd Rejonowy uczynił zadość wskazanemu standardowi i w sposób wystarczający wykazał istnienie okoliczności, mieszczących się w pojęciu „dobro wymiaru sprawiedliwości”, użytym w dyspozycji art. 37 k.p.k., które w tym konkretnym przypadku wyczerpuje stan zdrowia oskarżonego uniemożliwiający prowadzenie rozprawy w sądzie miejscowo właściwym (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 12 sierpnia 2008 r., II KO 50/08, OSNwSK 2008, Nr 1, poz. 1625; z dnia 21 lipca 2011 r., III KO 51/11, LEX nr 860626*).

Sąd Rejonowy w T. przedstawił przekonujące powody, które przemawiają za słusnością wniosku o przekazanie sprawy. Należy się z nim zgodzić, że prowadzenie sprawy oskarżonego A. W. w sądzie miejscowo właściwym mogłoby prowadzić do tego, że rozprawa w ogóle nie mogłaby się odbyć z uwagi na problemy zdrowotne oskarżonego.

Biegły powołany w sprawie uznał (opinia na k. 336-338), że termin ewentualnej możliwości stawienia się oskarżonego przed Sądem Rejonowym w T. jest trudny do ustalenia, a co więcej, praktycznie można przypuszczać, iż nie będzie on w ogóle zdolny do stawienia się przed właściwym miejscowo sądem. Biegły natomiast stwierdził, że oskarżony jest zdolny do stawiennictwa przed Sądem Rejonowym w O., który znajduje się blisko jego miejsca zamieszkania (w J.) – jednak może zeznawać jedynie w określonej pozycji ciała. Skoro zaś z uwagi

na stan zdrowia oraz podeszły wiek istnieje ewentualność, że oskarżony nie będzie w stanie stawić się przed Sądem Rejonowym w T., a jednocześnie czynniki te nie wykluczają całkowicie udziału oskarżonego w rozprawie, to wskazane jest rozpoznanie jego sprawy przez inny sąd.

W obliczu wszystkich powyżej wskazanych trudności organizacyjnych, wynikających z połączenia przesłanek stanu zdrowia oskarżonego z jego obecnym miejscem zamieszkania, zasadnym jest przyjęcie, że najbardziej racjonalnym sposobem rozwiązania tych trudności jest przekazanie sprawy do innego sądu równorzędnego, znajdującego się blisko miejsca zamieszkania podejrzanego. W tej sytuacji, dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za tym, aby doszło do rozpoznania sprawy przez Sąd Rejonowy w O.

Wskazane powyżej okoliczności faktyczne uzasadniały zastosowanie instytucji właściwości delegacyjnej określonej w art. 37 k.p.k. i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w O.

Mając to wszystko na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.